

Ширни ниви златогриви щеха кротко да сведат
натъжали класове над родна черноземна гржд.
Вредом сичи метличини, кат очите на деца,
щеха да мжлвят утеха за селяшките сжрца.

Ех, нали и таз година с толкоз грижи и тегла
разорани и засяни беха мжртвите поля!
Черни мжки всекидневни, черни тежки капки пот,
а сред тия сиви степи нито искрица живот!

* * *

И ето, безкрайни, безхлебни кервани
се точат из прашния път,
над тях небесата оловни савани
безмжлвно простират. И в скржб изтерзани
селяците бедни вжрвят. . .

И все тжй пустеят прихлупени хижи,
пустеят и неми стжрчат.
Керван след керван из полята се ниже,
а мжлком по техните стжпки се движи
всевластната хищница Смжрт.

